

Sinde er faldet mig ind, at dette Lovforslag skulde forstaas saaledes, at der skulde ventes med ny Vurdering i 10 Aar fra 1914. Højkonjunkturen kan altsaa besværges dels ved en almindelig ny Vurdering og dels ved, at der kan kræves Omvurdering af dem, der mener, at deres Ejendom er sat for højt i Skat.

Dette var den ene Del af Lovforslaget, den, som omfatter den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld i 1914. Saa vidt jeg forstaar ærede Medlemmer, der har talt om denne Sag, er der ikke nogen, som gør væsentlige Indvendinger derimod. Jeg forstaar det saaledes, at man tiltræder denne Del af Lovforslaget, at der vel kan være nogen Betænkelighed, særlig hos det ærede Medlem fra Sæby, men at der dog ikke er nogen væsentlig Indvending derimod, at man altsaa vil tiltræde, at der foretages denne Vurdering.

Saa er der den anden Del af Lovforslaget, den, der bestemmer, at samtidig med denne Vurdering skal der foretages en særskilt Jordvurdering. Heller ikke her synes jeg, der er nogen principiel Indvending hos ærede Medlemmer. Det glædede mig, at det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) tiltraadte dette. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at han mente, man ved en saadan Jordvurdering vilde komme tilbage til den gamle Hartkornsskyldsætning. Det kan man dog ikke paastaa, for Hartkornsskyldsætningen var kun en Vurdering efter Bonitet, medens her er Tale om en Vurdering ogsaa efter Beliggenhed, og det gør overordentlig stor Forskel med Hensyn til Jordens Skyldsætning. Men imidlertid, det ærede Medlem gik ind paa dette, var ikke nogen principiel Modstander af denne Del af Lovforslaget.

Derimod er der rejst nogen Modstand mod de rent almindelige Udtryk, som bruges for, hvorledes Vurderingen skal foregaa. Derom sagde det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at de var en ordret Gjentagelse af, hvad Overskyldraadet med Finansministeriets Godkendelse havde foreskrevet for Prøvevurderingen. Det er ogsaa sandt, men for Resten, da jeg havde den Ære at fremsætte Lovforslaget om Prøvevurdering allerede i 1909—10, benyttede jeg akkurat de samme Udtryk med Hensyn til, hvad denne Prøvevurdering skulde gaa ud paa. Det er gamle Udtryk, som her anvendes, men det er sikkert, at de anvendes om den saakaldte A.-Vurdering, der fandt Sted ved Prøvevurderingen, og at det er den, Ud-

trykkene passer paa. Nu var der to Medlemmer, som gjorde Indsigelse herimod, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) og det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke). Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds synes at foretrække B.-Vurderingen, der er den, hvorved man værdisætter hele Ejendommen, idet man fradrager Bygninger og de Forbedringer, som har fundet Sted ved Jorden, medens A.-Vurderingen er den, der angives i Lovforslagets Udtryk, at man vurderer Jorden i ubebygget Stand. Jeg tilstaar, at jeg foretrækker den sidste Form. Det ærede Medlem mente, at den første vil falde Vurderingsmyndighederne lettere. Det er der neppe nogen Grund til at tro. Det ærede Medlem citerede nogle Linier af Overskyldraadets Beretning af 1912, men jeg vil være i Stand til med denne Beretning i Haand at citere lignende kritiske Udtalelser af Overskyldraadet overfor B.-Vurderingen som overfor A.-Vurderingen, og endelig viser det sig ved den sidste Prøvevurdering, der fandt Sted 1912, at teknisk set var det lige saa vanskeligt for Vurderingsmyndighederne at anvende B.-Vurderingen som A.-Vurderingen, og det var endog saaledes, at B.-Vurderingen syntes vanskeligere at gennemføre i Byerne end paa Landet. Desuden bør man lægge Mærke til, at ved begge disse Vurderinger blev Resultatet meget ensartet. Den Værdi, man endelig tillagde Jorden i begge Tilfælde, var i høj Grad den samme, Tallene varierede næsten ikke. Men derfor synes det mig, at hvis man overhovedet vil ind paa en saadan Jordskyldvurdering, er den rette og rimelige Maade den, at man ser paa Jorden i ubebygget Stand, og jeg vil langt foretrække dette fremfor den anden, ved hvilken man kommer til Vurdering af Ejendommen som Helhed. Det, det gælder om, er netop at finde Jordens Værdi, og den findes efter min Mening bedst efter A.-Vurderingen. Det er ogsaa den, der er fordret af Kommuneskatkommissionen. Jeg kan ikke forstaa dens Henvendelse i Betænkningen anderledes, end at man ønsker at faa Jordværdien frem paa den Maade, som A.-Vurderingen gør. Det hedder ogsaa i denne Kommissions Betænkning, at man ønsker denne Form af Hensyn til Provinskøbstædernes Skattelæggelse, man ønsker at komme bort fra den nuværende Matrikulering og komme over til en Skattelæggelse af Grunden.

Det ærede Medlem fra Faaborg frem-